Книга Товита 6

Величезна риба 1-9; ангел говорить Товії про одруження з Сарою 10-19

1 Хлопець пустився з ангелом у дорогу, і пес теж пустився з ним і біг за ними. Ішли вони обидва, і як настала перша ніч, переночували над рікою Тигром.

2 Хлопець зійшов у воду вмити ноги в ріці Тигрі, а велика риба вискочила з води й хотіла проглинути ногу у хлопчини, аж той скрикнув.

3 Ангел сказав хлопчині: "Схопи й тримай добре рибу!" Схопив хлопчина рибу й витягнув на берег.

4 Далі сказав ангел до нього: "Розітни рибу, вийми з неї жовч, серце й печінку і сховай собі їх, а тельбухи викинь, бо її жовч, серце й печінка пожиточні на ліки."

5 Розтяв хлопчина рибу й вийняв жовч, серце та печінку, спік трохи тієї риби і з'їв, а решту, посоливши, сховав.

6 І вирушили вони собі обидва разом далі, аж наблизилися до Мідії.

7 Тоді хлопчина спитав ангела, кажучи до нього: "Брате Азаріє! Що то за лік у серці, в печінці й у жовчі?"

8 Відповів йому ангел: «Серце й печінку цієї риби треба курити перед чоловіком чи жінкою, якщо їх мучить демон або злий дух, та й які б там не були муки - вони зникнуть і більше не будуть мучити.

9 А жовч є на те, щоб намастити нею очі в чоловіка, що має на них більма, подути на них, і вони вигояться.»

10 Коли вони ввійшли в Мідію й вже наближалися до Екбатани,

11 Рафаїл сказав до хлопця: "Брате Товіє!" Той же йому відповів: "Тут я!" Далі сказав до нього: «Цієї ночі ми мусимо спати в Рагуела; він же доводиться тобі родичем. Є у нього дочка, що зветься Сара.

12 Нема у нього, крім одиначки Сари, ні сина, ні дочки. Ти їй з усіх найближчий родич, і вона тобі належиться за правом, і все, що є в її батька, тобі належиться у спадщину. Дівча ж то розумне, відважне й дуже гарне, та й батько її теж чоловік порядний.»

13 Потім додав: "Ти маєш на те право, щоб її взяти. Послухай мене, брате! Я поговорю цієї ночі з батьком про дівчину, щоб нам узяти її тобі як наречену. А як повернемося з Раг, справимо весілля. Я знаю, що Рагуел не може її тобі відмовити або заручити за другого; інакше, за законом Мойсея, накликав би на себе смерть, бо знає, що його дочка перед усіма іншими належиться тобі за правом. Тож слухай мене, брате! Ми поговоримо про дівчину цієї ж ночі й заручимо її за тебе. А як повернемося з Раг назад, візьмемо її з собою й приведемо з

нами в дім твій."
14 Тоді Товія у відповідь сказав Рафаїлові: «Брате Азаріє! Чув я що вона вже була віддана за сімох чоловіків, і всі вони загинули в весільній почивальні тієї ж ночі, коли входили до неї. Чув я також, як люди говорили, що то демон їх повбивав;
15 і я тепер боюся, їй він не робить ніякого лиха, але, як тільки хто захоче наблизитись до неї, він того вбиває. Я - одинак у свого батька, і якби я вмер, тим звів би батька свого й неньку з горя живими в могилу. Другого ж сина в них немає, щоб їх поховав.»
16 Рафаїл відповів: «Хіба ти не пригадуєш веління твого батька, коли він наказав тобі взяти жінку з дому твого батька? Послухай же мене, брате! Не зважай на того демона, візьми її. Я знаю, що вона цієї ночі буде дана тобі за жінку.
17 Коли ввійдеш у весільну почивальню, візьми з собою риб'ячу печінку й серце та й поклади на жар кадильний, і тоді здійметься запах; а демон його понюхає і втече, та й повіки не з'явиться він більше до неї.
18 А коли ти будеш із нею, то насамперед устаньте обоє й помоліться та й просіть у Господа небесного, щоб зійшло на вас милосердя й спасіння. Не бійсь! Вона ж тобі суджена споконвіку. Ти врятуєш її, і вона піде з тобою, і я вірю, що в тебе будуть від неї діти, а будуть вони тобі як брати. Тож не журися!»
19 Коли Товія вчув слова Рафаїла, що вона йому сестрою, з дому його батька, злюбив він її вельми, і серце його прив'язалось до неї.